

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

07 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Plămădeală Ghenadie, Catan Liliana,
Cobzac Elena, Boico Victor

Judecând fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău *Săli Radu*, și de către avocatul *Boubătrîn Tamara* în numele inculpatului Udalțov Vladimir, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021, în cauza penală de învinuire a lui

Udalțov Vladimir XXXXX, XXXXX,

în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 26, 197 alin. (2), lit. a); 42, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Termenii de examinare:
prima instanță: 03.06.2015 – 29.12.2017;
instanța de apel: 31.07.2020 – 21.12. 2021;
instanța de recurs: 08.06.2022 – 07.02.2023.

Asupra recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 29 decembrie 2017, **Udalțov Vladimir** a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. art. 26, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal - **2** ani închisoare;
- în baza art. art. 42, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal - **4** ani închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui *Udalțov Vladimir* i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - **5** ani închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune - **3** ani.

A fost admisă acțiunea civilă, cu dispunerea încasării din contul inculpatului *Udalțov Vladimir* în beneficiul părții vătămate *XXXXX* a prejudiciului material cauzat, în sumă - **187 911** lei.

A fost dispusă încasarea de la *Udalțov Vladimir* în contul *Statului* a cheltuielilor judiciare în sumă - **1004** lei pentru efectuarea expertizei judiciare nr. 614 din 24.04.2015.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și *Glutnic Artiom*, în privința căruia hotărârea judecătorească nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Udalțov Vladimir, urmărind scopul distrugerii bunurilor care aparțineau fostului său angajator de muncă, Florea Vladimir, pe motiv de răzbunare, precum și cunoscând cu certitudine că, cap-tractorul care aparținea acestuia, de model „XXXXX”, valoarea căruia era de 6500 euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a RM la acel moment constituia suma de 128 592,75 lei, este parcat pe str. Ion Pelivan 15, mun. Chișinău, a planificat realizarea scopului de distrugere a bunului indicat.

Ca urmare a planului elaborat, la 07.02.2015, Udalțov Vladimir, aflându-se parcat cu automobilul său de serviciu în apropierea centrului „Kenford”, amplasat pe bd. Ștefan cel Mare, 200, mun. Chișinău, unde se afla cunoscutul său Glutnic Artiom, a propus acestuia să incendieze mijlocul de transport mai sus indicat, explicându-i locul aflării acestuia, modalitatea de a realiza distrugerea bunului, iar drept recompensă a promis lui Glutnic Artiom că-i va achita suma de 750 lei.

Ulterior, Udalțov Vladimir, în continuarea acțiunilor sale infracționale și în vederea realizării intenției sale, la 23.02.2015, întâlnindu-se din nou cu Glutnic Artiom, l-a informat pe acesta despre locul exact de parcare a mijlocului de transport care urma să-l incendieze, precum și a comunicat ultimului că va procura substanță inflamabilă necesară pentru realizarea scopului pe care-l urmărea, iar mai apoi v-a informa suplimentar despre timpul când Glutnic Artiom va urma să comită actul de incendiere.

La 24.02.2015, aproximativ ora 01:30, Udalțov Vladimir l-a contactat telefonic pe Glutnic Artiom, după care s-a întâlnit cu acesta, iar în continuarea acțiunilor sale infracționale, s-a deplasat la stația de alimentare, unde a procurat petrol, și revenind pe str. Ion Pelivan, 15, mun. Chișinău, în vederea realizării scopului său de a distruge mijlocului de transport de model XXXXX prin incendiere, a transmis lui Glutnic Artiom vasul cu petrol, dându-i indicații de a incendia bunul indicat.

Însă acțiunile acestuia au fost curmate de colaboratorii de poliție, care au venit la fața locului pe motivul denunțului făcut de Glutnic Artiom despre pregătirea infracțiunii date, astfel fiind curmate și stopate survenirea consecințelor infracționale urmărite de Udalțov Vladimir.

Tot el, Udalțov Vladimir, acționând intenționat, urmărind premeditat scopul incendierii autocamionului de XXXXX, în scopul de a se răzbuna pe proprietarul acestuia, a organizat incendierea autocamionului, îndemnându-l în acest sens pe Glutnic Artiom, căruia i-a promis o recompensă, care la rândul său l-a determinat în acest sens pe Antoși Vasile, materialele în privința căruia sânt disjuncte în procedură aparte, și împreună cu care la 17.02.2015, aproximativ ora 02:00, au fost conduși de către Udalțov Vladimir pe str. Vasile Alecsandri, 139, mun. Chișinău, unde Glutnic Artiom împreună cu Antoci Vasile au stropit cu o substanță inflamabilă autocamionul sus menționat după care l-au incendiat, cauzând astfel părții vătămate Andrieș Jana daună în proporții mari în sumă totală de 139844,43 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului Udalțov Vladimir au fost încadrate juridic de către prima instanță în baza art. 26, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal – *”pregătirea acțiunilor intenționate îndreptate nemijlocit spre distrugerea și deteriorarea intenționată a bunurilor, cu cauzarea de daune în proporții mari”*, și în baza art. 42, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal – *”participație la distrugerea intenționată a bunurilor, care a cauzat daune în proporții mari”*.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, au declarat apeluri procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Buiucani, *Zamă Sergiu*, avocatul *Beruceașvili Andrei* în numele inculpatului și inculpatul *Udalțov Vladimir*.

3.1. În apelul declarat de către procuror s-a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei conform ordinii stabilite pentru prima instanță, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Udalțov Vladimir să-i fie stabilită în baza art. art. 26, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal o pedeapsă de **2** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis; în baza art. art. 42, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal o pedeapsă de **5** ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Udalțov Vladimir să-i fie stabilită pedeapsa definitivă - **6** ani și **6** luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului, acuzatorul de stat a invocat că, prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului Udalțov Vladimir în baza art. art. 26, 197 alin. (2), lit. a), art. 42, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei prin prisma art. 90 Cod penal, nu a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art.75 din Codul penal, și anume, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de faptul că inculpatul nu a recunoscut vina, precum și de poziția părții vătămate, care a considerat că reeducarea inculpatului nu va fi posibilă fără izolarea acestuia de societate.

3.2. În apelul declarat de către inculpatul Udalțov Vladimir s-a solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

În susținerea apelului, inculpatul a indicat că, nu este de acord cu sentința contestată deoarece aceasta îi afectează grav drepturile și interesele legitime.

Astfel, a menționat că, la baza sentinței au fost puse în mod prioritar declarațiile martorilor, ceea ce vine în contradicție cu prevederile Codului de procedură penală, or, declarațiile martorilor pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe.

A mai menționat că, declarațiile martorilor în calitate de probe, au stat la baza întregului proces penal, începând cu urmărirea penală și până la adoptarea sentinței, efectiv, pe parcursul desfășurării procesului penal nu au fost descoperite probe concludente, pertinente și utile, iar conform legislației materiale și procesuale vinovăția unei persoane poate fi dovedită

doar printr-un ansamblu de probe care demonstrează clar că persoana învinuită a săvârșit infracțiunea incriminată.

Mai mult decât atât, prezumția nevinovăției nu a fost răsturnată în cazul procesului penal, nu există absolut nici o probă care ar demonstra vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii incriminate.

La fel, a enunțat că, prima instanță i-a încălcat dreptul la un proces echitabil prin faptul că, prezumția nevinovăției nu a fost răsturnată, precum și că nu a fost respectat principiul legalității, conform căruia interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise, or, în așa mod instanța de fond i-a încălcat grav drepturile legitime prin adoptarea unei sentințe la baza căreia au fost puse doar declarațiile martorilor.

3.3. În apelul declarat de către avocatul *Beruceașvili Andrei* în numele inculpatului s-a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Udalțov Vladimir să fie achitat, deoarece fapta nu a fost săvârșită de către inculpat – pe episodul din 17.02.2015, și nu s-a constatat existența faptei infracțiunii - pe episodul din 24.02.2015 cu respingerea acțiunii civile depuse de Andrieș Jana împotriva inculpatului Udalțov Vladimir.

În susținerea apelului, avocatul *Beruceașvili Andrei* a menționat că:

- nici inculpatul, nici apărătorul acestuia nu au participat la pronunțarea sentinței din 29.12.2017, deoarece nu au fost înștiințați în mod legal despre data și ora ședinței de judecată în care urma să aibă loc deliberarea și pronunțarea sentinței integrale. Sentința integrală a parvenit în adresa apărătorului numai la 19.01.2018, fapt confirmat prin copia plicului poștal.

Totodată, inculpatul Udalțov Vladimir nu a primit traducerea sentinței în limba rusă până la data depunerii prezentului apel. Reieșind din cele expuse consideră că, termenul de declarare a apelului împotriva sentinței din 29.12.2017 a fost omis întemeiat și partea apărării urmează a fi repusă în termen pentru declararea apelului;

- în urma cercetării judecătorești, analizând probele prezentate de către partea acuzării, instanța de judecată urma să pronunțe în privința inculpatului Udalițov Vladimir o sentință de achitare în temeiul art.390 alin. (1), pct.2) Cod de procedură penală, deoarece fapta nu a fost săvârșită de către inculpat - pe episodul din 17.02.2015, și în temeiul art.390 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii - pe episodul din 24.02.2015;

- de către partea acuzării nu au fost prezentate probe concludente și pertinente ce confirmă implicarea inculpatului Udalțov Vladimir în acțiuni de distrugere sau deteriorare intenționată a bunurilor altei persoane;

- semnul calificativ necesar pentru calificarea acțiunilor în baza art. 197 Cod penal este cauzarea a unui prejudiciu în proporții mari. Reieșind din învinuirea înaintată lui Udalițov Vladimir, prejudiciul cauzat părții vătămate este de 187 911 lei, fapt ce nu corespunde realității deoarece a fost pus în baza învinuirii prețul de piață a autocamionului și nu valoarea prejudiciului cauzat autocamionului.

În baza ordonanței organului de urmărire penală, a fost efectuată o expertiză merceologica a autocamionului de model "XXXXX care nu a fost distrus în întregime, că numai deteriorat.

Față de expert au fost puse 2 întrebări: 1) care este costul lucrărilor de reparație a autocamionului de model XXXXX; 2) care este prețul real de piață a autocamionului de model XXXXX.

Prin raportul de expertiză nr. 614 din 24.04.2015 s-a constatat că, expertul nu a putut să formuleze răspunsul la prima întrebare deoarece lipsește timpul normativ necesar pentru a aprecia costul lucrărilor de reparație a autocamionului. Totodată, prețul de piață a autocamionului este de 187 911 lei. Astfel, a considerat că, de către partea acuzării, în situația dată, urma să fie de la început constatat faptul distrugerii totale a autocamionului și numai după constatarea respectivă, a putut să fie pus în baza învinuirii prețul real de piață a autocamionului. Pe când, reieșind din fotografiile anexate la materialele cauzei, se constată că autocamionul nu a fost distrus ci numai deteriorat, ceea ce face imposibilă includerea sumei de 187 911 lei în învinuirea înaintată inculpatului Udalțov Vladimir;

- partea acuzării a fost în imposibilitate de a prezenta instanței de judecată careva probe în susținerea învinuirii pe episodul din 24.02.2015, or, primei instanțe nu i-a fost prezentat, pentru interogare, partea vătămată XXXXX, care nici nu este proprietar al cap-tractorului de model "XXXXX. Mai mult, nu a fost probată nici valoarea acestui mijloc de transport care conform rechizitoriului a fost evaluat la 6500 Euro, care conform cursului oficial al BNM fiind de 128592, 75 lei, fără a avea vreo baza legală sau vreun document confirmativ. Astfel, este evident faptul că, episodul dat a fost inventat de către inculpatul Glutnic Artiom în scop de răzbunare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței primei instanțe.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a statuat că prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a concluzionat că, inculpatul Udalțov Vladimir a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. art. 26, 197 alin. (2), lit. a), art. 42, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă și proporțională, totodată, soluționând corespunzător și acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Andrieș Jana.

Concomitent, instanța de apel a stabilit că, aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și anume, și anume, declarațiile părții vătămate Andrieș Jana; procesul-verbal de denunțare din 18.02.2015 prin care Glutnic A. comunică despre acțiunile ilegale ale lui Udalțov V. (f. d. 7); procesul-verbal de audiere a părții vătămate XXXXX. la 23.03.2015 (f. d. 13); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.02.2015 cu tabel foto anexă (f. d. 19-21); procesul-verbal de ridicare din 24.02.2015 a vasului din masă plastică de la Glutnic A. (f. d. 24); procesul-verbal de examinare la 24.02.2015 a

vasului din masă plastică ridicat (f. d. 25-27); ordonanța din 05.03.2015 de recunoaștere a vasului din masă plastică în calitate de corp delict (f. d. 28); procesul-verbal de cercetare la fața locului a incendiului din 17.02.2015 (f. d. 10- 11); procesul-verbal de audiere a martorului Spivac I. la 24.02.2015 (f. d. 19); materialele acumulate de către Detașamentul pompieri și salvatori Râșcani pe faptul incendiului care a avut loc la 17.02.2015 (f. d. 20-27); actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 364/02A din 25.02.2015 prin care a fost examinat autocamionul de model XXXXX deteriorat în urma incendiului de la 17.02.2015 (f. d. 60); raportul de evaluare a pagubei nr. 364/02A din 26.02.2015 conform căruia valoarea prejudiciului material cauzat proprietarului autocamionului de model „XXXXX constituie suma de 775527,68 lei (f. d. 61-70); procesul-verbal de examinare a obiectului la 24.06.2015 – camionului deteriorat în urma incendiului din 17.02.2015 (f. d. 100); raportul de expertiză judiciară nr. 614 din 24.04.2015 (f. d. 106-110, Vol. IV); procesul-verbal de cercetare la fața locului la 14.05.2015 cu tabel foto-anexă (f. d. 7-9); procesul-verbal de ridicare la 07.05.2015 a obiectului – cheis din masă plastic cu rotopercurtor de model „Interscol” (f.d.14); proces-verbal de examinare a obiectului la 15.05.2015 – cheis cu rotopercurtor (f. d. 15-16); procesul-verbal de audiere a învinuitului Glutnic Artiom la 27.05.2015 (f. d. 44, vol. V).

La fel, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpatului Udalțov Vladimir în săvârșirea, prin participație, la 17.02.2015, a distrugerii intenționate a bunurilor, care a cauzat daune în proporții mari în sumă de 139844,43 lei, părții vătămate XXXXX, săvârșite prin incendiere, corect, a fost stabilită de către prima instanță, iar acțiunile inculpatului, justificat au fost încadrate în baza art. art. 42, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a mai stabilit faptul că, Udalțov Vladimir a fost inițiatorul distrugerii bunurilor care aparțineau părții XXXXX, și pregătirii de distrugere a bunurilor care aparțineau părții vătămate XXXXX, care s-a mai confirmat și prin denunțul lui Glutnic Artiom cât și declarațiile acestuia depuse în cadrul cercetării judecătorești și urmăririi penale, declarațiile lui Antoci Vladimir, materialele în privința căruia au fost disjuse în procedură aparte, deoarece ultimul a solicitat judecarea cauzei penale pornite în privința lui pe cazul dat în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod procedură penală.

Totodată, instanța de apel a indicat că vinovăția inculpatului Udalțov Vladimir de comiterea infracțiunilor incriminate s-a confirmat parțial și prin declarațiile acestuia, depuse în cadrul cercetării judecătorești, prin care a comunicat instanței că i-a spus lui Glutnic Artiom - *”locul unde erau parcate automobilele care aparțineau cet. XXXXX, persoanele care nu s-au achitat cu dânsul pentru munca depusă, cu automobilul de serviciu l-a transportat pe Glutnic Artiom la locul unde era parcat automobilul incendiat”*, deplasându-se cu automobilul de serviciu împreună cu Glutnic Artiom și Antoci Vladimir, a procurat la o stație de alimentare, benzină, pe care a turnat-o într-o butelie din plastic.

Instanța de apel a menționat că, vinovăția inculpatului Udalțov Vladimir, s-a mai confirmat și prin faptul că, după incendierea automobilului, care aparținea părții vătămate XXXXX, când lui Antoci Vladimir din neatenție i-au fost cauzate arsuri termice, anume Udalțov

Vladimir cu automobilul de serviciu i-a transportat pe aceștia de la locul comiterii infracțiunii, unde tot dânsul i-a adus la domiciliul lui Antoci Vladimir.

De asemenea, s-a stabilit că, până la incendierea automobilului care aparținea părții vătămate XXXXX și organizarea incendiului automobilului care aparținea părții vătămate XXXXX, inculpatul Glutnic Artiom nu a fost cunoscut cu aceste persoane, nu cunoștea nimic despre automobilele care aparțin lor, și nu avea nici un temei personal pentru a le distruge bunurile. Pe când Udalțov Vladimir s-a aflat în relații de muncă cu partea vătămată XXXXX și cu concubinul părții vătămate XXXXX, și deoarece persoanele nominalizate nu i-au achitat salariul convenit, fapt care este de dânsul recunoscut, astfel, instanța de apel a considerat că inculpatul a fost cointerestat personal pentru a se răzbuna pe părțile vătămate.

Mai mult, instanța de apel a remarcat că, starea de fapt reținută și de drept apreciată de către prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel, neexistând temei pentru a da o nouă apreciere probelor, astfel, instanța de apel a susținut concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Cu referire la apelul declarat de către avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului, instanța de apel de apel a reiterat că conținutul acestuia este similar pretențiilor invocate de către apărare în prima instanță, la care aceasta a răspuns detaliat, respectându-se dreptul la un proces echitabil al părților, inclusiv, sub aspectul motivării hotărârii de condamnare, sentința conținând răspunsuri amănunțite cu privire la fiecare argument invocat de părți, permițând părților să utilizeze eficient dreptul la apel.

Față de lucrul judecat de către prima instanță, instanța de apel a constatat motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpatului, astfel, fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Cât privește pedeapsa stabilită inculpatului Udalțov Vladimir pentru infracțiunile comise, instanța de apel a statuat că prima instanță, la stabilirea pedepsei inculpatului a reținut că ultimul nu prezintă pericol pentru societate, nu are antecedente penale, careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, prin urmare, în mod justificat a considerat posibilă corectarea și reeducarea inculpatului fără izolarea de societate.

Prin urmare, instanța de apel a considerat ca fiind declarative argumentele expuse în apelul declarat de către acuzatorul de stat prin care a solicitat ca în privința inculpatului Udalțov Vladimir să fie aplicate pedepse cu executare reală a acestora, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal, or, instanța de apel a constatat că inculpatul Udalțov Vladimir este la prima sa abatere de la legea penală, anterior nu a comis infracțiuni, iar careva circumstanțe agravante la numirea pedepsei nu au fost stabilite.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este contestată cu recurs de către:

5.1 Procuror, prin care, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, din următoarele considerente:

- decizia instanței de apel în partea stabilirii pedepsei inculpatului, este neîntemeiată;

- instanța de apel, pronunțând o decizie de condamnare la o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia, pentru comiterea unei infracțiuni cu un grad prejudiciabil sporit, a periclitat ordinea de drept, și nu a fost atins scopul principal și anume de prevenirea de comitere de noi infracțiuni de către inculpat, precum și de către alte persoane, restabilirea echității sociale. Or, deși dispoziția art. 90 Cod penal, obligă instanța de judecată să indice expres în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei, însă instanța de apel a ignorat acest fapt, limitându-se doar la enumerarea circumstanțelor pe care le consideră atenuante;

- circumstanțele comiterii infracțiunii și comportamentul inculpatului denotă că cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este pedeapsa cu închisoare, această concluzie derivând și din gravitatea faptelor comise și de pericolul social al acestora;

- la stabilirea pedepsei, instanțele de fond nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunilor săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunilor și după consumarea lor, de personalitatea lui, pronunțând o hotărâre neîntemeiată, atât în partea ce ține de termenul pedepsei cu închisoarea cât și în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal;

- prima instanță nu a motivat de ce a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, motive care trebuie arătate în decizie. Iar instanța de apel nu și-a motivat pe deplin concluzia de aplicare a prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, considerând că greșit a conchis că corectarea inculpatului este posibilă fără a fi izolat de societate;

- decizia instanței de apel contravine prevederile art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoară și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

5.2 Avocatul *Boubătrîn Tamara* în numele inculpatului Udalțov Vladimir, care invocând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1), pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat repunerea în termen a acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele motive:

- prima instanță la pronunțarea sentinței de condamnare în privința inculpatului Udalțov Vladimir, doar a transcris, prin copiere, fără ca toate probele prezentate de acuzatorul de stat să fie analizate și examinate minuțios cu coroborarea lor cu alte probe pertinente și concludente cu respectarea principiului apărării și contradictorialității, iar la baza deciziei instanței de apel s-a pus doar declarațiile inculpatului Glutnic Artiom, fără a fi verificate și care nu coroborează cu alte probe pertinente și concludente prezentate de către apărare;

- instanța de apel, la examinarea cauzei, a comis erori, care pot fi

reparate doar la rejudecarea apelului, deoarece pripit a ajuns la concluzia că inculpatul Udalțov Vladimir este vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 26, 197 alin. (2), lit. a), art. 42, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal;

- condamnarea inculpatului Udalțov Vladimir este bazată doar pe declarațiile lui Glutnic Artiom, care are calitatea de inculpat și nu poartă răspundere pentru declarațiile sale îndreptate împotriva lui Udalțov Vladimir, și pe declarațiile lui Antoci Vasile, care nu au fost verificate nici în prima instanță și nici în instanța de apel din motivul, că se află în căutare și sentința de condamnare în privința acestuia a fost adoptată în absența acestuia, fiind invocat și motivul de răzbunare, fără careva probe concrete, pertinente și concludente, care nu a fost nici invocat și nici confirmat de partea vătămată, dar fiind presupus de organul de urmărire penală și susținut de către instanțele de fond;

- instanța de apel ca și prima instanță, formal s-a pronunțat asupra motivelor susținute în apel și în hotărârea primei instanțe, iar motivele pe care instanța de apel și-a întemeiat soluția, sunt formale și neclare;

- pentru confirmarea sau infirmarea motivului infracțiunii de „răzbunare”, atât în prima instanță cât și în instanța de apel, erau obligate să audieze pe angajatorul Florea Vladimir;

- partea acuzării, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, nu a înlăturat toate dubiile în probarea învinuirii inculpatului Udalțov Vladimir, deși era obligată sa o facă;

- decizia instanței de apel a fost pronunțată integral la 17 februarie 2022. Din motiv că ultima zi de depunere a recursului a căzut în ziua de odihnă, 19 martie 2022, care este zi de sâmbătă, recursul fiind depus la data de 21 martie 2022, astfel, a solicitat de a fi considerat declarat în termen.

6. Judecând recursurile ordinare în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că, acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

În expunerea motivelor ce au stat la baza respingerii recursurilor ordinare declarate de către procuror și de către apărare, Colegiul penal lărgit pornește de la prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, *potrivit cărora instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.*

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.*

Reieșind din conținutul recursurilor ordinare declarate, Colegiul penal lărgit atestă, că, titularii acestora invocă, în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi

supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Referitor la alegațiile din recurs, invocate de către avocatul *Boubătrîn Tamara* în numele inculpatului *Udalțov Vladimir*, Colegiul penal lărgit reține că, argumentele expuse, nu s-au confirmat, reieșind din următoarele.

În fundamentarea concluziilor sale cu privire la criticile apărării precum că *inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunilor incriminate*, Colegiul penal lărgit reiterează că, instanța de apel judecând cauza, a verificat, sub toate aspectele probele prezentate de părți, și anume: procesul-verbal de denunțare din 18.02.2015 prin care *Glutnic Artiom* comunică despre acțiunile ilegale ale lui *Udalțov V* (f. d. 7, Vol. I); procesul-verbal de audiere a părții vătămate *XXXXX* la 23.03.2015 (f. d. 13, Vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24.02.2015 cu tabel foto anexă (f. d. 19-21, Vol. I); procesul-verbal de ridicare din 24.02.2015 a vasului din masă plastică de la *Glutnic A.* (f. d. 24, Vol. I); procesul-verbal de examinare la 24.02.2015 a vasului din masă plastică ridicat (f. d. 25-27, Vol. I); ordonanța din 05.03.2015 de recunoaștere a vasului din masă plastică în calitate de corp delict (f. d. 28, Vol. I); procesul-verbal de cercetare la fața locului a incendiului din 17.02.2015 (f. d. 10-11, Vol. IV); procesul-verbal de audiere a martorului *Spivac I.* la 24.02.2015 (f. d. 19, Vol. IV); materialele acumulate de către Detașamentul pompieri și salvatori *Rîșcani* pe faptul incendiului care a avut loc la 17.02.2015 (f. d. 20-27, Vol. IV); actul de examinare a mijlocului de transport auto nr. 364/02A din 25.02.2015 prin care a fost examinat autocamionul de model „*XXXXX* deteriorat în urma incendiului de la 17.02.2015 (f. d. 60, Vol. IV); raportul de evaluare a pagubei nr. 364/02A din 26.02.2015 conform căruia valoarea prejudiciului material cauzat proprietarului autocamionului de model *XXXXX* constituie suma de 775527,68 lei (f. d. 61-70, Vol. IV); procesul-verbal de examinare a obiectului la 24.04.2015 – camionului deteriorat în urma incendiului din 17.02.2015 (f. d. 100, Vol. IV); Raportul de expertiză judiciară nr. 614 din 24.04.2015 (f. d. 106-110, Vol. IV); procesul-verbal de cercetare la fața locului la 14.05.2015 cu tabel foto anexă (f. d. 7-9, Vol. V); procesul-verbal de ridicare la 07.05.2015 a obiectului – cheis din masă plastic cu rotopercutor de model „*Interscol*” (f. d. 14, Vol. V); proces-verbal de examinare a obiectului la 15.05.2015 – cheis cu rotopercutor (f. d. 15-16, Vol. V); procesul-verbal de audiere a învinutului *Glutnic Artiom* la 27.05.2015 (f. d. 44, Vol. V); declarațiile inculpatului *Udalțov Vladimir* date în cadrul ședinței instanței de apel, prin care și-a reiterat poziția declarațiilor date în cadrul primei instanțe, menționând că este nevinovat în vinovăția imputată (f. d. 94, Vol. VII); declarațiile părții vătămate *Andrieș Jana*, care a declarat că, ofițerul de urmărire penală, i-a comunicat că automobilul acesteia a fost incendiat de către două persoane la comanda inculpatului *Udalțov Vladimir* (f. d. 38, Vol. VI).

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază critic argumentul recurentului precum că, concluziile instanței de apel sunt fundamentate doar pe declarațiile inculpatului Glutnic Artiom și pe declarațiile lui Antoci Vasile, or instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul total de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicități și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal lărgit evidențiază că, instanța de apel corect a constatat că, argumentele privind nevinovăția inculpatului, nu au acoperire probatorie, întrucât prin *procesul-verbal de denunțare din 18.02.2015* prin care Glutnic Artiom a comunicat despre acțiunile ilegale ale lui Udalțov Vladimir (f. d. 7, vol. I), prin declarațiile lui *Glutnic Artiom* depuse în cadrul cercetării judecătorești și urmărirea penală (f. d. 44, vol. V, 207-208, vol.VI), prin declarațiile lui *Antoci Vasile* materialele în privința căruia au fost disjuse în procedură aparte, deoarece dânsul a solicitat judecarea cauzei penale pornite în privința lui pe cazul dat în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a demonstrat cu certitudine faptul că, inițiatorul distrugerii bunurilor părții vătămate Andrieș Jana și ale lui Florea Vladimir a fost anume Udalțov Vladimir.

Mai mult ca atât, instanța de apel corect a reținut că, după incendierea automobilului care aparținea părții vătămate Andrieș Jana, când lui Antoci Vasile din neatenție i-au fost cauzate arsuri termice, anume Udalțov Vladimir cu automobilul de serviciu i-a transportat pe aceștia de la locul comiterii infracțiunii, unde tot el i-a adus, la domiciliul lui Antoci Vasile.

Totodată, instanța de apel corect a stabilit că, până la incendierea automobilului părții vătămate XXXXX și organizarea incendiarii automobilului părții vătămate XXXXX, inculpatul Glutnic Artiom, nu avea nici un temei personal pentru a distruge bunurile, întrucât nu a fost cunoscut cu aceste persoane, nu cunoștea nimic despre automobilele care aparțin lor. Pe când Udalțov Vladimir s-a aflat în relații de muncă cu partea vătămată XXXXX și cu concubinul părții vătămate XXXXX respectiv a urmărit scopul de a se răzbuna din motiv că aceștia nu i-au achitat salariul convenit, fapt recunoscut însăși de inculpatul Udalțov Vladimir.

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că în speța dedusă judecății, probele administrate și cercetate în cadrul ședinței de judecată indică direct și incontestabil, că inculpatul Udalțov Vladimir în scop de răzbunare în perioada 07.02.2015 – 24.02.2015, a pregătit distrugerea sau deteriorarea prin incendiere a mijlocului de transport de model „XXXXX, care aparținea părții XXXXX, manifestată prin pregătire de infracțiune, procurarea și crearea intenționată a condițiilor pentru săvârșirea ei, infracțiune care însă din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul, întrucât acțiunile lui au fost curmate de colaboratorii de poliție, care au venit la fața locului pe motivul denunțului făcut de Glutnic Artiom despre pregătirea infracțiunii.

La fel, s-a stabilit cu certitudine și faptul că inculpatul Udalțov Vladimir acționând intenționat, urmărind premeditat - scopul incendiarii

autocamionului de model „XXXXX, în scopul de a se răzbuna pe proprietarul acestuia, a organizat incendierea autocamionului, îndemnându-l în acest sens pe Glutnic Artiom, căruia i-a promis o recompensă, care la rândul său l-a determinat în acest sens pe Antoci Vasile, materialele în privința căruia sunt disjuse în procedură aparte, și împreună au stropit cu o substanță inflamabilă autocamionul sus menționat, după care l-au incendiat, cauzând astfel părții vătămate Andrieș Jana daună în proporții mari în sumă totală – 139 844,43 lei, fapt confirmat prin Raportul de evaluare a pagubei nr. 364/02A din 26.02.2015 (f. d. 61-70 vol. IV),

Colegiul penal lărgit consideră că, instanța de apel a argumentat detaliat motivele pentru care a fost respinsă versiunea apărării, probele administrate confirmând cu certitudine intenția, motivul și scopul inculpatului în comiterea faptelor infracționale și prezența în acțiunile lui Udaltov Vladimir a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 26, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal, conform indicilor calificativi - *”pregătirea acțiunilor intenționate îndreptate nemijlocit spre distrugerea și deteriorarea intenționată a bunurilor, cu cauzarea de daune în proporții mari”*, și de art. 42, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal - *”participație la distrugerea intenționată a bunurilor, care a cauzat daune în proporții mari”*.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că, instanța de apel, corect a ajuns la concluzia de a menține sentința, prin care, faptele inculpatului au fost încadrate juridic în baza art. art. 26, 197 alin. (2), lit. a), art. 42, 197 alin. (2), lit. a) Cod penal, motivându-și soluția întemeiat, (așa cum este indicat în pct. 4., 4.1. al prezentei decizii), soluție pe care Colegiul penal lărgit o însușește ca fiind una legală, argumentată și conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*a se vedea, în special, cauzele Garcia Ruiz v. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999; Helle v. Finlanda, hotărârea din 19 decembrie 1997*).

Totodată, în concepția Curții Europene, art. 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind *”lipsit de șanse de succes”* (*cauza Van de Hurk v. Olanda, nr. 16034/90 din 19 aprilie 1994, Immeubles Groupe Kosser v. Franța, nr. 38748/97 din 9 martie 1999*).

Subsidiar, Colegiul penal lărgit, ce ține de critica recurentului privind *nevinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor incriminate*, notează că, aceasta este lipsită de substrat factologic, iar *nerecunoașterea vinovăției* nu constituie un temei de a adopta o sentință de achitare, în condițiile în care probatoriul acumulat la materialele dosarului demonstrează cu certitudine vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

În aserțiunea dată, obiecțiile recurentului privind nevinovăția acestuia de comiterea infracțiunii incriminate, reprezintă doar opinia subiectivă și deluzorie a acestuia, or instanța de recurs ordinar nu a identificat vreun

temei de a interveni în decizia instanței de apel prin prisma aspectelor invocate.

Neîntemeiate, instanța de recurs ordinar, constată, inclusiv alegațiile apărării precum că *la baza deciziei instanței de apel s-a pus doar declarațiile inculpatului Glutnic Artiom, fără a fi verificate și care nu coroborează cu alte probe pertinente și concludente prezentate de către apărare*. Or, analizând materialele cauzei, instanța de recurs ordinar concluzionează că părții apărării i s-a oferit un tratament egal, fără existența unor discriminări a părților pe parcursul desfășurării întregului proces penal, fiind audiați atât martorii acuzării, cât și cei ai apărării, declarațiile cărora au fost supuse verificării și analizei de către instanțele de judecată, fiind creat un echilibru între apărare și acuzare în aria colectării și prezentării probelor conform art. art. 24, 314 Cod de procedură penală, astfel nefiind încălcată egalitatea armelor între părți.

Subsecvent, reieșind din esența criticilor invocate de către avocatul *Boubătrîn Tamara*, Colegiul penal lărgit reține că acestea se referă, în mare parte, doar la chestiunea de apreciere a probelor. Or, acesta face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanța de apel nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor, după intima convingere a judecătorului, trebuie să se bazeze pe prevederile legale, precum și pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1), art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal lărgit nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de apel, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

Referitor la recursul ordinar declarat de către procuror, prin care se aduc *critici în partea ce ține de corectitudinea individualizării pedepsei penale aplicate inculpatului Udaltov Vladimir pentru infracțiunile comise*, Colegiul penal lărgit reține că, motivele invocate de către recurent în susținerea acestui temei de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din raționamentele ce urmează a fi expuse.

În acest sens, instanța de recurs ordinar notează că, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de Lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana celui vinovat, circumstanțele ce atenuază sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Subsecvent, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.*

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit statuează că, pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, Statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Potrivit dispozițiilor art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de*

persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

În acest sens, Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia pînă la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Față de considerentele enunțate, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei și de toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Instanța de recurs ordinar conchide că, instanța de apel întemeiat a stabilit că inculpatului Udalțov Vladimir urmează a-i fi stabilită pedeapsa închisorii, cu suspendarea condiționată a executării acesteia, reținând, în acest sens, că *"inculpatul nu prezintă pericol pentru societate, este la prima sa abatere de la legea penală, anterior nu a comis infracțiuni, are o vîrstă înaintată (a. n. 1957), careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite, prin urmare, în mod justificat a considerat posibilă corectarea și reeducarea inculpatului fără izolarea de societate"*.

Mai mult, potrivit materialelor cauzei, inculpatul Udalțov Vladimir se caracterizează pozitiv la locul de trai, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a comis o infracțiune pentru prima dată, lipsa celor agravante, astfel, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel just a concluzionat că în prezenta speță, scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece din materialele dosarului rezultă că inculpatul a manifestat suficientă responsabilitate și regret, conștientizând asupra celor săvârșite.

În viziunea instanței de recurs ordinar, împrejurările evidențiate permit a concluziona că instanța de apel întemeiat a menținut sentința primei instanțe prin care i-a fost stabilită inculpatului o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune - 3 ani, or, inculpatul a conștientizat pericolul social al acțiunilor sale infracționale, anterior nu a comis careva infracțiuni, lipsesc careva circumstanțe agravante, astfel, suspendarea condiționată a executării pedepsei va fi o măsură eficientă de a asigura corectarea, resocializarea inculpatului, prevenirea de noi infracțiuni atît din partea acestuia, cât și a altor persoane, precum și posibilitatea de a restitui prejudiciul material cauzat părții vătămate.

În acest context, Colegiul penal lărgit reiterează că nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de către recurenți ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece decizia adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmînd a fi menținută, iar

recursurile ordinare declarate urmează a fi respinse, ca inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit

D E C I D E :

Se resping ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Chișinău, *Săli Radu*, și de către avocatul *Boubătrîn Tamara* în numele inculpatului Udalțov Vladimir, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Udalțov Vladimir** **XXXXXX**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată semnată la 28 februarie 2023, pronunțată la 16 martie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Catan Liliana

Cobzac Elena

Boico Victor